

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Національна академія наук України
Південний науковий центр НАН і МОН України
Інститут української археографії та джерелознавства
ім. М.С. Грушевського НАН України
Державний архів Миколаївської області
ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України»
Донецький національний медичний університет
Technical University of Moldova (Moldova)
Jan Dlugosz University in Czestochowa (Poland)
Adam Mickiewicz University (Poland)
Leipzig University of Applied Sciences (Germany)
Rzeszow University of Technology (Poland)
Ca' Foscari University (Italy)

**ОЛЬВІЙСЬКИЙ ФОРУМ – 2024:
стратегії країн Причорноморського регіону
в геополітичному просторі**

XXI Міжнародна наукова конференція

ТЕЗИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА НАБЛИЖЕННЯ ЇЇ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ**

20–23 червня 2024 р., м. Миколаїв, Україна

Миколаїв – 2024

Ольвійський форум – 2024 : стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі. Реформування публічного управління та адміністрування в умовах децентралізації влади та наближення її до європейських стандартів : XXI Міжнар. наук. конф. 20–23 черв. 2024 р., м. Миколаїв : тези / М-во освіти і науки України ; ЧНУ ім. Петра Могили ; Нац. акад. наук України ; Півд. наук. центр НАН і МОН України ; Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України ; Держ. архів Миколаївської обл. ; ДУ «Нац. наук. центр радіаційної медицини НАМН України» ; Донецький нац. медичний ун-т ; Technical University of Moldova (Moldova) ; Jan Dlugosz University in Czestochowa (Poland) ; Adam Mickiewicz University (Poland) ; Leipzig University of Applied Sciences (Germany) ; Rzeszow University of Technology (Poland) ; Ca` Foscari University (Italy). – Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2024. – 240 с.

Збірник містить тези доповідей учасників XXI Міжнародної наукової конференції «Ольвійський форум-2024 : стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі. «Реформування публічного управління та адміністрування в умовах децентралізації влади та наближення її до європейських стандартів».

Паназдир О. М.,
менеджер з управління,
Кириченко І. І.,
канд. наук з держ. упр., доцент,
Тарасенко Д. Л.,
д-р екон. наук, професор,
Маріупольський державний університет, м.Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Системи державного управління різних країн в умовах глобалізації зазнають глибоких змін. Вектор розвитку державного управління повинен бути направлений на зміцнення та посилення конкурентоспроможності держави на світовому рівні. Таким чином, важливим є розгляд проблем глобалізації у сучасних умовах та вивчення їх впливу на державне управління. Крім того доцільним є визначення впливу урядових та неурядових організацій на процеси державного управління. Висвітлення ризиків та викликів глобалізації щодо державного управління та виявлення шляхів недопущення негативних впливів глобалізації на національні інтереси та позицію окремих країн.

Питанню визначення ролі глобалізації та її впливу на державне управління присвячена значна кількість наукових досліджень та робіт. Дослідженням зазначеної проблематики займалися такі науковці, як Андрієнко М., Гаман П., Радзівська С., Шкурат І. та ін. Однак питання негативного впливу глобалізації на державне управління та визначення можливих шляхів подолання її негативних проявів потребують подальших досліджень.

У сучасних умовах поняття «глобалізація» стало предметом широких дискусій. Саме поняття «глобалізація» активно використовується, починаючи з 1980-х рр., але процес взаємодії між державами на глобальному рівні існує не одне століття. Можна говорити про велику кількість найрізноманітніших робіт з даної тематики, але багато досліджень стосуються насамперед тих змін, які несе глобалізація для системи міжнародних відносин. Сучасні тенденції розвитку і впливу глобалізації спонукають кожну державу чітко визначитись із своїм майбутнім геополітичним вибором та напрямом розвитку.

Але не менш важливими є й питання, що стосуються власне окремих держав – їх системи управління, особливостей внутрішньої політики. Можна говорити, що процес глобалізації веде до якісно нового

рівня співпраці різних держав. Крім того, слід зазначити, що глобалізація пронизує усі сфери людської діяльності та впливає на державне управління. І тут необхідно звернути увагу на те, що зняття бар'єрів веде до використання кращих практик, що напрацювало людство, а з іншої – уніфікація світу знижує рівень різноманітності. У той же час відзначається можлива залежність країни (наприклад, у політиці чи економіці) від подій в інших державах і регіонах.

Держава є головним суб'єктом глобалізації. Кожен із суб'єктів, завдяки зростаючим темпам розвитку, досягає певного рівня співпраці та відносин між собою, що дозволяє вийти на високий рівень інтеграції та взаємодії держав на світовому рівні.

Слід відзначити, що ще одним суб'єктом процесу глобалізації є міжурядові організації, створення яких свідчить про те, що держави «віддають» цим суб'єктам частину свого суверенітету. В цій ситуації тісно переплітаються міжнародні відносини із національними інтересами окремих держав.

Існує низка глобальних проблем, які не під силу вирішити окремо взятій державі. Наприклад, найбільш значимими є проблеми війни та миру, боротьба із тероризмом, екологічні проблеми, забезпечення прав людини як всередині окремої держави так і на міжнародному рівні.

Держави в процесі глобалізації активно взаємодіють з транснаціональними корпораціями (ТНК). В таких випадках вплив влади ТНК яскраво відображається на економічній системі держави, провокує зростання залежності країн в економічній сфері, а у зовнішньополітичній сфері обмежує суверенітет держави. Однією з головних задач в державному управлінні є збереження та охорона суверенітету, однак під впливом зростання глобалізаційних та інтеграційних процесів економіки у світі, можливість реалізації прав держав стає більш обумовленою правами інших держав, а також наддержавними повноваженнями та можливостями міжнародних організацій та ТНК, які ставлять інтереси міжнародної спільноти на перше місце. У результаті вирішальне значення для держав, які є учасниками глобальних світових ринків, набувають макроекономічна та фінансова стабільність, відкритість економіки, прозорість та належний рівень державного управління. Проте, це не веде до скасування державних правил і обмежень, що регулюють підприємницьку діяльність.

Роль державного управління економікою в умовах глобалізації стає більш важливою з точки зору створення сприятливих умов для приватного сектору, здійснення контролюючої діяльності урядів більш ефективними інструментами. Серйозний вплив робить глобалізація і на політичні процеси, на сферу ухвалення державних рішень. Наприклад,

у сучасних умовах ЄС – це не лише економічний союз, а й складна політична система. Сьогодні це щось більше, ніж міжнародна організація.

Але, в той же час, у його рамках поряд із діяльністю наднаціональних органів цілком нормально функціонують і національні управлінські структури. Можна говорити, що органи управління більшості держав, що беруть участь у процесі глобалізації, у своїй політиці стикаються з протиріччями, пов'язаними з необхідністю вирішувати питання про те, як не втратити незалежність у процесі глобалізації та зберегти свою самобутність.

Загально визнаним вважається факт, що в сучасних умовах відкрилися певні перспективи і перед неурядовими організаціями, що вийшли на міжнародний рівень. Однак це не означає, що окремі держави не мають майбутнього. Реальність показує, що в умовах глобалізації вони мають широкі перспективи не тільки для збереження свого суверенітету, а й для активної участі у вирішенні світових проблем.

У результаті змін геополітичної ситуації у світі в умовах глобалізації більшість держав стали менш спроможними діяти односторонньо через внутрішнє законодавство, але це дало можливість використовувати різні багатосторонні міжнародні шаблони розвитку та взаємодії. У цій ситуації головним фактором при прийнятті рішень органів державної влади має бути відповідальність перед народом цієї держави, збереження суверенної держави та відстоювання національних інтересів.

Держави визнають загальні інтереси міжнародної спільноти, при цьому допускають певні добровільні обмеження у своїх зовнішніх та внутрішньодержавних функціях, однак навіть за цих умов жодна держава сьогодні не готова поступитися суверенітетом у проведенні своєї державної політики на міжнародному рівні. Отже, неможливо говорити про створення світового уряду з погляду адміністративної ефективності на міжнародній арені та політичної доцільності окремої держави.

Таким чином, розробка державної політики з глобалізації набуває принципової необхідності. Глобалізація несе нові загрози та виклики державному управлінню. Однак саме система міжнародних відносин в умовах глобалізації відкриває можливості для формування нової системи державного управління. Світові виклики XXI століття та співвідношення геостратегічних сил на глобальному просторі спонукають чітко визначати місце та роль кожної держави світу на політичній арені.

Державна політика глобалізації має бути спрямована на реалізацію, перш за все, національних інтересів кожної держави, однак не шляхом

адаптування до потреб сформованої системи розвитку тої чи іншою організації або устрою, а завдяки можливостям та потенціалу відстоювати власні національні інтереси та позицію в глобальному світі. Формування національної глобальної політики повинно бути направлено на вдалу розробку та реалізацію держави, як повноправного суб'єкта глобалізаційних процесів. Крім того, скористатися в майбутньому перевагами участі у світових організаціях, захищати власні національні інтереси, та не допустити ситуації, коли держава має діяти за чужими правилами, які встановлені на світовій арені та виконувати умови участі у той чи іншій організації та об'єднанні.

УДК 35

Богоніс А. Р.,

аспірант кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ІНФОРМАЦІЙНУ СФЕРУ КРАЇНИ

Вплив цифровізації на інформаційну сферу країни сьогодні можна оцінити як вкрай глибокий. Причиною є суттєво змінюючи способи генерації, обробки, розповсюдження та споживання інформації. Цифрова трансформація охоплює широкий спектр ефектів у різних аспектах інформаційної екосистеми: від засобів масової інформації та комунікацій до управління та управління даними. Так зване оцифрування різко збільшило доступність і швидкість поширення інформації. Інтернет та цифрові платформи дозволяють миттєво розповсюджувати контент по всьому світу, долаючи географічні та часові бар'єри. Цей універсальний доступ демократизував інформацію, дозволяючи більшій кількості людей отримувати та ділитися новинами, думками та даними. Однак це також створює проблеми з погляду інформаційного навантаження, коли обсяг доступного контенту може приголомшити користувачів і приховати важливу інформацію. При цьому, зазначимо, що медіа-середовище зазнав повної перебудови у зв'язку з оцифруванням. Традиційні друковані та мовні ЗМІ переживають занепад у міру зростання цифрових медіа-платформ. Такого роду зміни призвело до появи нових засобів і трансформації журналістської практики, де швидкість часто перевищує точність. Економічні моделі медіаорганізацій також зазнали змін; прибутки від реклами перемістилися у бік